

RUFA (4) *sb f*

a *jasne*.

sg *N rufa* (2). ◇ *G rufy* (1). ◇ *A rufę* (1). ◇ [*pl A rufy.*]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII – XIX w.

Tylna część okrętu (4): *KlonFlis E4 marg; [[Eneasz] nawy ípráwował ku biegu/ Aż íie náwet do Rumów Włófkich przybił brzegu. Nawodząc rufy k morzu/ ítaby záftępuią Krzywé brzegi/ á kotwie okręty gruntuią. VergKoch 150 (Linde); Puppis tył okrętu/ Ruffá. UrsinGramm 165].*

Szereg: »sztaba a (i) rufa« (3): *Szkuty máią ítać vwiązáne v ítaby y rufy/ łódzie wízelákie tákże: y tenże [flisak] ma dogládać czołnow. GostGosp 88; Więc ná rybi xtákt/ wnet ízkutę vrobił/ Y vdychtował/ y żelázem obił/ Sztabá miáfto łbá/ á Rufá ípráwioná/ Miáfto ogoná. KlonFlis E4.*

a. *O budowli tworzonej na kształt okrętu* (1) : *y przodkowie náfzy ták zwykli budowác Kościoły íákoby okręty íákie/ obrácając íztabę ná wíchod íłóńcá/ á Rufę ná zachod/ á írzod Kościoła íákoby máftz ná okręcie/ wieżyczkę ábo ízpicę ítáwiáią ná znák y ná pámiątkę łodzi ábo Korabia Piotrowego. KlonFlis A4.*

LW